ŚWIAT SZACHOWY

N 3

19 29

MIESIĘCZNIK

REDAKCJA I ADMINISTRACJA
WARSZAWA WIERZBOWA 8
CENA 1 zł

ROK III. MARZEC 1929 № 3.

ŚWIAT SZACHOWY

ORGAN POLSKIEGO ZWIĄZKU SZACHOWEGO

Redaktor: D. PRZEPIÓRKA.

Redakcja i Administracja: Warszawa, Wierzbowa 8, w lokalu Warsz. Tow. Zwolenników Gry Szachowej, tel. 82-13.

Prenumerata kwart. 2 zł. 70 gr. półrocz. 5.40. rocz. 10.80. zagr. 12 zł.

Numer pojedyńczy 1 zł. Konto czekowe P. K. O. 16.551.

Redakcja czynna w poniedziałki i piątki od g. 7 do 10 wiecz.

Turniej o mistrzostwo drużynowe Polski.

Na turniej o mistrzostwo drużynowe Polski wystąpią reprezentacje w swych najsilniejszych składach. Z Warszawy grają: Blass, Feinmesser, Frydman, Kremer, Makarczyk. Piltz, Pogoriely.

Łódź wystąpi w składzie: Regedziński, Appel, Daniuszewski, Kolski, Frydman, Hirszbajn, Goldfarb.

Lwów reprezentują: H. Friedmann, Popiel, Piotrowski, Meersand, Knappeis, Kaufman, Popiel S.

Kraków: Chwojnik, Konczyński, Październy, Rubinstein, Gałuszka, Sprycer.

Śląsk wreszcie zgłosił swą reprezentację, w skład której wchodzą: Sojka, Mróz, Klar, Fussgänger, Teichman, Goldminc, Palik.

Poznań: Frejdkin, Gawarski, Gostyński, Kopa, ppłk. Dr. Steifer, Wiedermański, Wojciechowski.

Wylosowane zostały drużyny w następującym porządku: 1. Warszawa, 2. Poznań, 3. Kraków, 4. Śląsk, 5. Łódź, 6. Lwów.

Gra odbywać się będzie dwa razy dziennie, program zawodów jest następujący.

5 IV. (rano) Warszawa—Lwów, Poznań—Łódź, Kraków—Śląsk.
(popoł.) Lwów—Śląsk, Łódź—Kraków, Warszawa—Poznań

6 IV. (rano) Poznań—Lwów, Kraków—Warszawa, Śląsk—Łódź
(popoł.) Lwów—Łódź. Warszawa—Śląsk. Poznań—Kraków.

7 IV. Kraków - Lwów, Śląsk—Poznań, Łódź—Warszawa.

Tak więc walka o pierwsze miejsce rozstrzygnie się dopiero w ostatnim dniu, najprawdopodobniej w meczu Łódź—Warszawa. Kierownictwo turnieju obejmie mistrz Przepiórka.

POLSKI ZWIĄZEK SZACHISTÓW WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

w KATOWICACH

URZĄDZA z OKAZJI PIĘCIOLECIA ZAŁOŻENIA ZWIĄZKU

Pierwszy ogólnopolski turniej drużynowy

POD PROTEKTORATEM

MARSZAŁKA JÓZEFA PIŁSUDSKIEGO

KOMITET HONOROWY:

Wojewoda Dr. Michał Grażyński, Ks. Biskup Dr. Arkadjusz Lisiecki, Prezes Sądu Apel. Dr. Agenor Frendl, Gen. Dyr. K. Broda, Gen. Dyr. inż. A. Ciszewski, Gen. Dyr. inż. A. Falter, Gen. Dyr. b. min. inż. J. Kiedroń, Gen. Dyr. inż. T. Morawski, Gen. Dyr. inż. A. Podoski, Gen. Dyr. inż. Fr. Reumaux, Prez. miasta W. Spaltenstein, Gen. Dyr. inż. J. Wojnar, Dyr. Dr. J. Zagórowski.

PARTJA Nr. 158.

Seans Alechina we Lwowie (8. XII. 1928.)

Nieprzyjęty gambit hetmański (grany na ślepo)

Białe: **A. Alechin** Czarne: **M. Spitz**

1. d2—d4 d7—d5
2. c2—c4 e7—e6
3. Sg1—f3 Sg8—f6
4. Gc1—g5 Sb8—d7
5. e2—e3 c7—c6
6. Sb1—d2 Gf8—e7
7. Gf1—d3 a7—a6

Czarne przygotowują b7—b5, grają natomiast niekonsekwentnie i odstępują od pierwotnego zamiaru.

8. 0—0 0—0
9. a2—a4 —

Białe niedopuszczają do b7—b5, grożąc równocześnie blokadą skrzydła hetmańskiego przez a4—a5 i c4—c5.

9. — Wf8—e8
10. Hd1—e2 h7—h6
11. Gg5—h4 Sf6—h7
12. Gh4×e7 Hd8×e7
13. e3—e4 d5×e4
14. Sd2×e4! —

Z ewentualną groźbą 15. c4—c5 i 16. Se4—d6, poczem czarne miałyby b. ciężką partję i ścieśnioną grę.

14. — e6—e5?

Przedwczesne i ryzykowne.

15. Wf1—e1! —

Po tem cichem, pełnem jednakże mocy posunięciu białe zyskują conajmniej piona, gdyż 15...e5×d4? jest niedopuszczalne ze względu na 16. Se4—f6†! i białe zyskują jakość.

15. — He7—b4

Desperackie posunięcie, wypad hetmana niefortunny, cóż jednak mają czarne grać? Po 15... f7—f5 nastąpi 16. Se4—g3! g7—g6 (musowe) 17. Sf3×e5 i zysk piona zapewniony.

16. Se4—g3! f7—f6

Prowokuje dalsze osłabienie skrzydła hetmańskiego.

17. c4—c5! —

Odcina hetmanowi powrót i przygotowuje gońcowi c4 ładną przyszłość.

17. — Hb4—a5
18. Gd3—c4† Kg8—h8
19. Sf3—h4! Sd7—f8

Białe precyzyjnie prowadzą atak, groźba mata w powietrzu.

20. He2—h5! —

Oto moment odpowiedni do wypadu: w czasie gdy hetman czarnych odcięty jest formalnie od gry, hetman białych bierze czynny udział w ataku.

20. — Gc8—e6

Czarne wreszcie wyprowadzają gońca.

21. Gc4×e6 Sf8×e6
22. Sg3—f5! e5×d4?

Czarne nie widzą zguby, należało wrócić 21. Ha5—c7, i to jednak nie zmieniłoby wyniku partji. Białe nawet w tym wypadku osiągnęłyby przewagę przez 22. Sg6† i 23. Sf5 — d6. Lekkomyślne bicie daje Alechinowi możność ładnego zakończenia.

23. Sh4—g6† Kh8—g8
24. Sf5—e7†!! i czarne poddały się gdyż po 24... Kg8—f7, nastąpi 25. Sg6—e5†!K×e7 31.Hh5—f7† i 32. Hf7—d7 mat, jeśli zaś 24... W×e7, to 25, Sg6×e7† i białe zyskują jeszcze skoczka e6.

Alechin w b. ładnym stylu rozegrał powyższą partję à l'aveugle.

Uwagi H. Friedmana.

PARTJA № 159.

Turniej o mistrz. Warszawy 1929.

Białe: **Glocer.** Czarne: **Blass.**

Holenderska.

1. d2—d4 f7—f5
2. e2—e4 —

W ostatnich czasach to posu-

nięcie w poważnych partjach rzadko jest używane

2. — f5×e4
3. Sb1—c3 Sg8—f6
4. Gc1—g5 b7—b6

Gorszem od zwykłego c6 to posunięcie nie jest, ma jednak tę zaletę, że jest mniej zbadane.

5. Gg5×f6 e7×f6
6. Sc3×e4 —

Grana przed laty partja Daniuszewski—Łowcki miała następujący dalszy ciąg: 6. Hh5†, g6; 7. Hd5, c6; 8. H×e4†, He7; 9. Sf3, H×e4†; 10. S×e4, d5!; 11. Sg3 z mniej więcej równą grą.

6. — Gc8—b7

Natychmiastowe He7 dawało czarnym większe szanse, ponieważ po 7. He2, Gb7 białe są zmuszone do wymiany hetmanów.

7. Hd1—h5† g7—g6
8. Hh5—e2 Ke8—f7

Groził mat przez Sd6.

9. 0—0—0 Gf8—h6†
10. Se4—d2 Wh8—e8
11. He2—c4† Kf7—g7?

Słabe posunięcie. Należało zagrać d7—d5, aby obsadzić centrum i jaknajwięcej ograniczyć działalność białych skoczków. Czarne zbyt dużo nadziei pokładają w swoich dwóch gońcach, lecz, jak to się bardzo często w ruchomych pozycjach zdarza, skoczki okazują się mocniejszemi, niż osławione dwa gońce.

12. Hc4—c3 a7—a5
13. h2—h4 Sb8—c6
14. Kc1—b1 Sc6—b4
15. Sg1—e2 Hd8—e7
16. Se2—c1 Wa8—c8
17. a2—a3 Sb4—d5
18. Hc3—h3 c7—c5?

18. . . . Sf4 zapewniało czarnym conajmniej nierozegraną, ponieważ białe nie miały nic lepszego, niż 19. Hg3, Sh5; 20. Hh3, Sf4 i remis przez powtórzenie posunięć. Po posunięciu w partji białe osiągają dużą przewagę pozycyjną, którą też wykorzystują w bardzo energiczny sposób.

19. Gf1—b5! Wc8—c7

Wieża tu bardzo źle stoi, lecz co mają czarne grać?

20. h4—h5 Sd5—f4
21. Hh3—g3 g6—g5
22. Sc1—d3 Sf4—e6

Czarne oczywiście nie mają nic lepszego, ponieważ bijąc na d3 tracą figurę.

23. Sd2—c4! —

Natarczywość białych skoczków robi się bardzo nieprzyjemna.

23. — We8—f8
24. d4—d5! —

Decydujące poświęcenie piona, które w kilku posunięciach rozstrzyga partję na korzyść białych.

24. — Gb7×d5
25. Sc4—e3 Gd5—e4
26. f2—f3 Ge4×d3
27. Wd1×d3 He7—e8

Albo 27. . . . f5; 28. Sd5, f4; 29. He1, Hd6; 30. S×c7, H×c7; 31. W×d7† i wygrywa.

28. Se3—f5† Kg7—h8
29. Sf5×h6 Se6—f4
30. Sh6—g4 He8—f7
31. Wd3—d6 f6—f5
32. Sg4—e3 Sf4—e6
33. Hg3—e5† Kh8—g8
34. Gb5—c4 f5—f4
35. Se3—g4 Czarne się poddały.

Uwagi M. Łowckiego.

Partja № 160.

Turniej w Poznaniu 1928|29.

Białe: Czarne:
Ppłk. M. Steifer Dr. Kwaśniewski

Angielska

1. c2—c4 c7—c5
2. Sg1—f3 Sg8—f6
3. g2—g3 Sb8—c6
4. Gf1—g2 e7—e5
5. Sb1—c3 d7—d6
6. 0—0 Gf8—e7

7. d2—d3 h7—h6
8. Sf3—e1 Gc8—e6
9. a2—a3 Hd8—d7
10. Se1—c2 Ge6—h3
11. b2—b4 —

Białe chcą uzyskać przewagę na skrzydle hetmańskiem.

11. — Gh3×g2
12. Kg1×g2 b7—b6
13. e2—e3 0—0
14. e3—e4? —

Lepszem było b4—b5.

14. — Sf6—h7
15. Gc1—e3 f7—f5
16. f2—f4 —

Partja doszła do kryzysu.

16. — Sc6—d4
17. Wa1—a2 Wf8—f7
18. Sc3—d5 f5×e4
19. d3×e4 Wa8—f8

Zdaje się, że byłoby lepszem e5×f4.

20. f4—f5! Sh7—f6
21. Sd5×f6† Wf7×f6
22. Hd1—d3 Hd7—b7
23. g3—g4 —

Groziło S lub W×f5.

23 — Wf6—f7
24. Kg2—g3 Ge7—g5
25. h2—h4 Gg5×e3
26. Sc2×e3 g7—g5?

Umożliwia białym atak.

27. h4×g5 h6×g5
28. Wf1—h1 Wf7—h7
29. Wh1×h7 Hb7×h7
30. Wa2—h2 —

Wieża na a2 przydała się wreszcie.

30. — Hh7—g7
31. Se3—d5 —

Grozi Wh5 i He3.

31. — Kg8—f7
32. Hd3—d2 Wf8—g8
33. Wh2—h5 Hg7—f8

Aby na Wg5 zagrać Hh6!

34. Wh5—h7† Wg8—g7
35. Hd2×g5! —

Z groźbą Hh5† i Wh8 mat.

35. — Wg7×h7

Czarne nie widzą mata w jednem posunięciu.

36. Hg5—g6 mat.

Na Kg8 nastąpi Sf6†.

Uwagi Ppłk. Steifera.

PARTJA Nr. 161

8 partja meczu.
Caro-Kann.

Białe: Czarne:

R. Spielmann B. Hönlinger

1. e2—e4, c7—c6. 2. d2—d4, d7—d5 3. Sb1—c3 d5×e4, 4. Sc3×e4, Sg8—f6, 5. Se4—g3, e7—e6, 6. Sg1—f3, c6—c5 7. Gf1—d3, Sb8—c6, 8, d4×c5 Gf8×c5. 9. a2—a3, 0—0, 10. 0—0, b7—b6. 11. b2—b4, Gc5—e7 12. Gc1—b2, Hd8—c7 13. b4—b5, Sc6—a5, 14. Sf3—e5, Gc8—b7, 15. Se5—g4! Hc7—d8, 16. Sg4—e3, Sf6—d5? 17. Hd1—h5, g7—g6, 18. Se3—g4! Ge7—f6. 19. Sg4×f6†, Sd5×f , 20 Hh5—h6! Wa8—c8 21 Wa1—d1, Hd8—e7, 22. Wf1—e1, Sf6—e8, 23. Sg3—f5! He7—c5, 24. We1—e5, Gb7—d5 25. Sf5—e7†! Czarne poddają się.

PARTJA № 162

Turniej w Hastings
Indyjska.

Białe: Czarne:

Marshall Normann

1. d2—d4, Sg8—f6 2. Sg1—f3, e7—e6, 3. c2—c4, Gf8—b4† 4. Sb1—d2, 0—0, 5. e2—e3, b7—b6 6. Gf1—d3, Gc8—b7 7. 0—0, d7—d5? 8. Sf3—e5, c7—c5? 9. Sd2—f3! c5×d4 10. e3×d4, Sf6—e4? 11. c4×d5 e6×d5 12. Hd1—b3, Gb4—e7 13. Gc1—f4, f7—f5? 14. Wa1—c1, g7—g5. 15. Gf4—e3, Kg8—h8 16. Gd3×e4 d5×e4 17. Sf3×g5, Hd8—d5 18. Wc1—c7, Ge7×g5 19. Ge3×g5 Hd5×b3. 20. a2×b3, Gb7—d5 21. Gg5—e7. Czarne poddają się.

PARTJA № 163.

Turniej w Poznaniu 1928/29.

Białe: Czarne:

† Inż. A. Drosio. Kpt. Zaleski.

F r a n c u s k a

1. e2—e4, e7—e6 2. d2—d4, d7—d5 3. Sb1—c3, Gf8—b4 4. e4—e5, c7—c5 5. Gc1—d2, Gb4×c3 6. b2×c3, Sg8—e7 7. Hd1—g4, Se7—g6 8. h2—h4, h7—h5 9. Hg4—g3, Hd8—b6? 10. Gf1—d3, Sg6—e7 11. d4×c5, Hb6×c5 12. Sg1—f3, g7—g6 13. 0-0, Hc5—c7 14. Gd2—g5, Sb8—d7 15. Sf3—d4, a7—a6 16. Gg5×e7, Ke8×e7 17. Hg3—g5†, Ke7—f8 18. Sd4×e6†, f7×e6 19. Wa1—e1, Sd7×e5 20. We1×e5, Wh8—g8. 21. We5—e3, Hc7—h7 22. We3—f3†, Kf8—e8 23. Wf3—f6, Hh7—e7 24. Gd3×g6†, Ke8—d8 25. c3—c4, Gc8—d7 26. c4×d5, e6×d5 27. Wf1—d1, Kd8—c8 28. Wd1×d5, Kc8—b8 29. Hg5—f4†, Kb8—c8 30. Wf6—f7, He7—e1† 31. Kg1—h2, Wg8×g6 32. Wf7×d7 i czarne poddają się.

PARTJA Nr. 164

Turniej o mistrzostwo Paryża 1928

Białe: Czarne:

Cukierman Voisin

Pionem Hetmańskim

1. d2—d4, d7—d5 2. Sg1—f3, c7—c6, 3. e2—e3, Gc8—f5 4. c2—c4, e7—e6 5. Hd1—b3, Hd8—c7 6. Sb1—c3, Sg8—f6 7. Gc1—d2, Sb8—d7 8. Wa1—c1, Hc7—b6 9. c4—c5, Hb6—c7 10. Sf3—h4, Gf5—g6 11. f2—f4, Gf8—e7 12. Sh4×g6, h7×g6 13. Gf1—e2, Sf6—e4 14. Sc3×e4, d5×e4 15. Hb3—c2, Ge7—h4† 16. Ke1—d1, f7—f5 17. Hc2—b3, Sd7—f8 18. Kd1—c2, Hc7—d7 19. Kc2—b1, Sf8—h7 20. Wc1—c4, Ke8—f7 21. Wc4—b4, Wa8—b8 22. Ge2—a6, b7—b6 23. c5×b6 c6—c5 24. d4×c5! Hd7×d2 25. Wh1—d1, Hd2—f2 26. Wb4—d4, a7×b6 27. Wd2—d7†, Gh4—e7 28. Hb3×e6†!! Kf7×e6 29 Ga6—c4†, Ke6—f6 30. Wd1—d6† Ge7×d6 31. Wd7—f7† i mat.

PARTJA № 165.

3. partja meczu

I n d y j s k a

Białe: Czarne:

E. D. Bogolubow Dr. M. Euwe

1. d2—d4, Sg8—f6 2. c2—c4 e7—e6 3. Sb1—c3, Gf8—b4 4. Hd1—c2, d7—d5 5. a2—a3? Gb4×c3† 6. Hc2×c3, Sf6—e4 7. Hc3—c2, 0—0 8. e2—e3, b7—b6 9. Gf1—d3, Gc8—a6! 10. Sg1—e2, Sb8—d7 11. 0—0, c7—c5! 12. b2—b3, c5×d4 13. Se2×d4, Sd7—c5 14. Gc1—b2, Sc5×d3 15. Hc2×d3, Wa8—c8 16. Wf1—c1. Hd8—h4! 17. g2—g3, Se4×f2! 18. Hd3—e2, Sf2—h3† 19. Kg1—g2, Hh4—h6 20. He2—g4, Sh3—f2! 21 Kg2×f2, Hh6×h2† 22. Kf2—f3, Hh2×b2 23. Wa1—b1, Hb2—d2 24. Wc1—d1, Hd2—a5 25. b3—b4. Ha5—a4 26. Wd1—h1, d5×c4? 27. Hg4—e4, f7—f5? 28. He4×e6†, Wf8—f7 29. Wh1×h7, Ha4—e8 30. He6×e8†, Wc8×e8 31. Wh7—h2, Ga6—b7†. 32. Kf3—e2, Wf7—e7 33. Sd4×f5, We7—e5 34. g3—g4, Gb6—e4 35. Wb1—g1, Ge4×f5 36. g4×f5, We5×e3† 37. Ke2—d2 We3×a3 38. Wh2—g2, Wa3—a2† 39. Kd2—c3, Wa2×g2 40. Wg1×g2, We8—f8 41. Wg2—g5! b6—b5 42. f5—f6!, Wf8×f6 43. Wg5×b5, Wf6—c6 44. Wb5—a5, a7—a6 45. Wa5—g5, g7—g6 46. Wg5—g2!!, Kg8—g7? 47. Wg2—g1, Kg7—f7 48. Wg1—f1†, Wc6—f6. 49. Wf1—g1, Wf6—f4 50. Wg1—a1, g6—g5 51. Wa1×a6, g5—g4 52. Wa6—a7† Kf7—f6 53. Wa7—a8, Wf4—f5 54. Wa8—g8 remis.

BIBLJOGRAFJA.

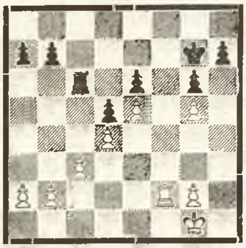
Dr. Erwin Voellmy. Schachtaktik. Tom I: Zug und Bereich, Tom II: Drohen und Lenken, Tom III: Zeit und Raum Verlag von H. Majer. Basel.

Bardzo oryginalny podręcznik gry szachowej napisał Dr. E. Voellmy, znany szwajcarski mistrz szachowy i wieloletni redaktor „Schweizerische Schachzeitung". Podręcznik ten pod ogólnym tytułem Schachtaktik (taktyka szachowa) składa się z trzech oddzielnych tomików. Autor stara się ułatwić swym czytelnikom zrozumienie gry szachowej zapomocą analizy poszczególnych elementów kombinacji. Pierwszy tomik nosi nazwę „Zug und Bereich (Znaczenie posunięcia i opanowanie przez figury kompleksu pól), drugi ma za tytuł „Drohen und Lenken" (Istota groźby i sprowadzenie figur przeciwnika na określone pola), trzeci tomik nazywa się „Zeit und Raum" (Tempo i opanowanie terenu). W dziele swem autor szczegółowo wyjaśnia na zręcznie wybranych przykładach wszystkie (prymitywne i wyrafinowane!) elementy gry szachowej, jak np przytrzymanie, zugzwang, pat, etc. Na zakończenie liczne partje ilustrują wywody autora.

Nie wątpimy, że książki D-ra Voellmy'ego, które pod względem ujęcia przedmiotu nie dadzą się porównać z żadnem dziełem szachowem, znajdą i u nas licznych czytelników, którzy z wielkim pożytkiem przeczytają wysoce pouczające rozważania szwajcarskiego filozofa szachowego tembardziej, że cena poszczególnych tomików jest przystępna i że każdy tomik stanowi zamkniętą w sobie całość.

(Turniej południowo-amerykański w Mar del Plata. 1928)

Czarne: Dr. S. Mendez

Białe: R. Grau

Dr. E. Voellmy w „Zeit und Raum" (3-cia część „Schachtaktik"), w następujący sposób komentuje powyższy djagram.

Białe mają w tej pozycji nietylko przewagę materjalną, ale także i idealną w postaci opanowania przez wieżę jedynej linji otwartej. To są podstawy przyszłego zwycięstwa, przyczem okazuje się, że przewaga idealna jest o wiele ważniejsza, ponieważ białe mogą za pomocą poświęcenia pionów osłabić bezkarnie swoją przewagę materjalną.

Następujące posunięcia królem mają na celu obronę przez bezczynnego dotychczas króla piona b, aby w ten sposób uwolnić wieżę dla innej akcji. A więc: 1. Kf1, Wa6 2. a3, Wb6 3. Ke1, a5 4. Kd1, a4. Czarne znowu chcą neutralizować przewagę białych pionów na skrzydle hetmańskiem (5 przeciwko 4) za pomocą stworzenia przerwy na b3, przez którą trudno będzie przedostać się białemu pionowi b. (Ta przeszkoda przezwyciężona będzie później przez zugzwang). Z drugiej strony czarne mogą przeprowadzić swoją wieżę przez c6 i c7 na f7 i wymusić wymianę wież, ale wtedy walka będzie

rozstrzygnięta na korzyść białych na skrzydle hetmańskiem. 5. Kc2, h6 6. Wf1!, hg 7. g4! Czarne piony, zdwojone na linji g nie są więcej warte, niż pion pojedynczy. 7. ... Wb3 8.eWi6, Wb6 9. b3!! To poświęceni pona jest jeszcze piękniejsze n^{1}ż poprzednie. Jeżeli czarne biją tego piona wieżą, białe rewanżują się na e6 i później na d5 lub b7. Białe mogą rzucić wtedy na szalę wolnego silnego piona na e5. 9. ... ab† 10. Kb2 i czarne poddały się. Czarne nie mogą zrobić żadnego rozsądnego posunięcia. Mogłoby np. nastąpić: 10. ... Kh7 11. Wf7†, Kg8 12. Wc7, Kf8 13. Wd7, Ke8 14. Wg7. Albo też 13. ... Kg8 14. Wd6 W×d6 15. ed, Kf8 16. K×b3, Ke8 17. Kb4, Kd7 (albo b6 18. Kb5 i K×b6) 18. Kc5, Kd8 19. Kb6, Kc8 20. a4 i wygrywa (decydującym czynnikiem jest ciągle zugzwang) za pomocą zdobycia piona b. Przykład ten jest pouczającym z tego względu, że białe świadomie doprowadzajądo zugzwangowej pozycji.

Z początku mamy do czynienia z zugzwangiem strategicznym, póżniej taktycznym, a nakoniec z zugzwangiem mechanicznym.

Wiener Schachzeitung, Nr. 3, Faschingsnummer.

Wzorem lat ubiegłych redakcja wiedeńskiego pisma szachowego wydała numer karnawałowy, całkowicie poświęcony humorystycznym opowiadaniom z życia szachowego. Dowcipny tekst napisał H. Kmoch.

WIADOMOŚCI

Ostatnio polscy szachiści rozegrali zagranicą dwa mecze międzymiastowe. I tak poznański klub szachowy zwyciężył wrocławski klub Morphy w stosunku 7:3, a reprezentacja polskiego Śląska uzyskała remizowy wynik 8:8 z niemieckim Górnym Śląskiem.

* Turniej o mistrzostwo Lublina zakończył się zwycięstwem Edelsteina przed Mendlewiczem.

* W Nowym Targu w turnieju pierwsze miejsce zdobył S. Frey przed Bocheńskim.

* W turnieju o mistrzostwo Warszawy biorą udział: Blass, Feinmesser, Glocer, Kremer, Łowcki i Makarczyk. Turniej jest dwuturowy, gra odbywa się 3 razy na tydzień.

* Mistrz Przepiórka dał ostatnio seans gry jednoczesnej w Krakowie z wynikiem + 14 — 2 = 7 (76%).

* Mecz międzyklubowy „Hetman” — Lwowski Klub Szachistów zakończył się wynikiem remisowym 5:5.

* Mecz Ahues—Mieses zakończył się zwycięstwem pierwszego w stosunku 3½ : 1½.

* W meczu o mistrzostwo Włoch międzyRossellim a Monticellim obaj mistrze wygrali dotychczas po jednej partji. Mecz ma się składać dziesięciu partji.

* Poznań. Pod koniec ubiegłego i w początku tego roku odbył się turniej o mistrzostwo Poznania. Z wyjątkiem inż. Kopy i Gostyńskim grali wszyscy lepsi szachiści w liczbie 20. Turniej nie ukończyło 3, w tem inż. Drosio, który umarł w czasie trwania turnieju. Pierwszą nagrodę i tytuł zdobył Wojciechowski 13 p. (+12—2=2) zawodnik dużej siły, który mając sposobności gry z lepszymi szachi-

stami wybiłby się na poziom mistrzowski. Grę jego cechuje duża agresywność i unikanie prostych pozycji. Drugą nagrodę zdobył ppłk. Steifer 12 p. (+11—3=2) który jest również graczem wysokiej klasy. W grze nie lubi skomplikowanych pozycji, a w kombinacjach stara się iść na rękę planom przeciwnika wykorzystując wszystkie możliwe niedopatrzenia. Po 11 p. zdobyli Dr. Kwaśniewski, któremu według tabeli Bergera przyznano 3 miejsce, i młody gimnazista Mięsowicz. Obaj są zawodnikami dobrej klasy przyczem pierwszy okazał się rutynowanym praktykiem. Piąte miejsce osiągnął kpt. Zaleski 10½ p. 6. Gawarski 10 p. i ostatnią nagrodę Arndt. Zawiódł zupełnie dr. Rhode, niegdyś czołowy gracz Poznania. W dziale partji podajemy ciekawsze partje z turnieju.

* Siemianowice. Dn. 26. I. wobec licznie zebranych szachistów i zaproszonych gości odbyło się zakończenie turnieju i rozdanie nagród za rok 1928/29. W pierwszej klasie zdobył I nagrodę Zeiger, II-III. M. Bonzoll i Kubaczka, 4-5 miejsce dzielili Sojka i Goldminc, 6 Grube 7 Kandzia i 8 Kowalczyk. W drugiej klasie pierwszą nagrodę osiągnął Anioł, II. Tyc, III. Niewidok. W grupie b. I. Rzyska, II-III. Lindencweig i Baron. Wreszcie w III grupie zwyciężył 15-letni Gaida bijąc wszystkich przeciwników.

Pokłosie Alechinowskie.

W celu zorjentowania się w wynikach osiągniętych poszczególne drużyny niast Polski w zbiorowych seansach, podajemy poniższe zestawienie.

1928		part.	zwyk.	ślep.	+	=	—	punkty +	punkty —	+ %	— %
2/12	Warszawa	29	27	2	4	6	19	7,0	22,0	24,2	75,8
8/12	Lwów	30	28	2	5	6	19	8,0	22,0	26,7	73,3
11/12	Warszawa	8	8	—	2	2	4	3,0	5,0	37,5	62,5
15/12	Łódź	27	25	2	8	9	10	12,5	14,5	46,2	53,8
16/12	Poznań	32	32	—	6	6	20	9,0	23,0	28,1	71,9
	Razem	126	120	6	25	29	72	39,5	86,5	31,3	68,5

W. Ł.

DZIAŁ ZADAŃ

pod redakcją **M. WRÓBLA.**

I. MIĘDZYNARODOWY TURNIEJ ZADANIOWY „ŚWIATA SZACHOWEGO".

(Dział trzychodówek)

Z powodu ubocznego rozwiązania (1. Ga8! We2 2. Hd4†) dyskwalifikuje się III nagrodę, zadanie L: 182 R. Cofmana.

Wszystkie zadania zostają przesunięte wyżej, 3. wzmiankę zaszczytną otrzymuje zadanie L: 169. R. Cofmana.

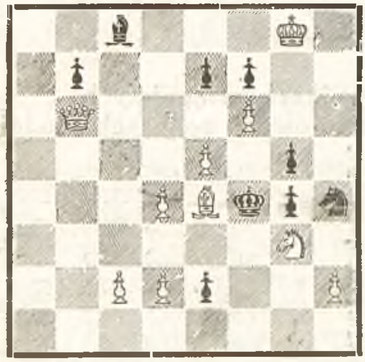
Wegen der Nebenlösung 1. La8! Te2 2.Dd4† wird die Aufgabe Nr.182. R. Cofman III. Pr. disqualifiziert. Alle anderen Aufgaben rücken entsprechend vor. Die 3. Ehr. Erw. bekommt Nr. 169. von R. Cofman.

L: 234. R. Cofman
Rumunja
(Oryginalne)

Mat w 3 posunięciach

L: 235 E. Lorber
Lwów
(Oryginalne)

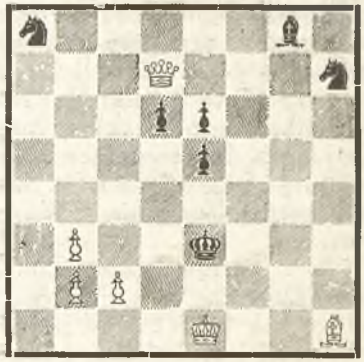
Mat w 3 posunięciach

L: 236 R. Cofman
Rumunja
(Oryginalne)

Mat w 3 posunieciach

L: 237 S. Limbach
Lwów
(Oryginalne)

Mat w 3 posunięciach

L: 238 L. Borgati
Włochy
(Oryginalne)

Mat w 2 posunięciach

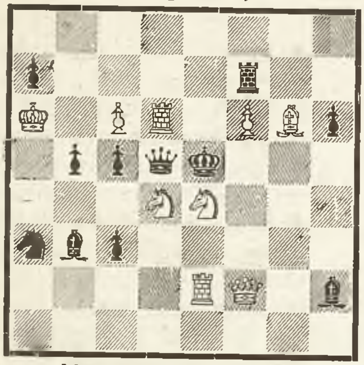
L: 239 Maas i Opdenoordt
Holandja
(Oryginalne)

Mat w 2 posunięciach

L: 240 Engelen i Opdenoordt

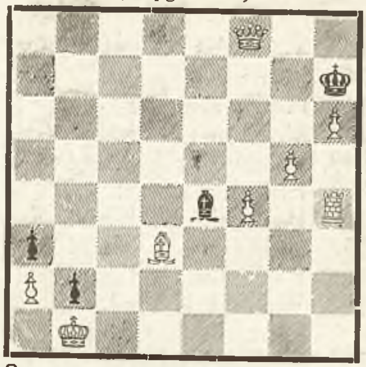
Holandja
(Oryginalne)

Mat w 2 posunięciach

L: 241 A. Drykier

Czechosłowacja
(Oryginalne)

Samomat w 3 posunięciach

242 C. Mansfield

I nagr. Evening Standard
1928

Mat w 2 posunięciach

L: 243. M. Wróbel

II nagr. Evening Standard
1928

Mat w 2 posunięciach

L: 244 S. S. Lewmann

I nagr. Kulisa 1928

Mat w 2 posunięciach

L: 245 O. Votruba

I nagr. Narodni Politika
1928

Mat w 3 posunięciach

L: 246 R. Cofman

II nagr. Narodni Politika

Mat w 3 posunięciach

L: 247 M. Wróbel

V. III. nagr. Narodni Politika 1928

Mat w 3 posunięciach

ROZWIĄZANIA

L: 145. V. Holst 1. g4!
L: 146. Hansen 1 a3.
L: 147. Hovgaard 1. Hb4!
L: 148. Votruba 1. Hc8!
L: 149. Akerblom 1. Ge6!
L: 150. Ebben 1. Sh3!
L: 151. Palkoska 1. Kh8!!
L: 152. Palkoska 1. Wa8!
L: 153. Palkoska 1. Gg3.
L: 154. Wróbel 1. Hc2, uboczne 1. Ge1†
L: 155. T. Regedziński 1. Wb8! Ha6 2. Wb6† H×b6 3. c5† K (Hc5) 4. Ge3† (b4†) i wygrywa.
L: 156. I. Katko I. Ke8! ∽ 2. He7† Ge6 2. Hc6†, Se5 2. Hd5† Dwukrotnie uwolnienie związanej figury.
L: 157. S. Limbach 1. He3 Kb5 2. Hc3! Kd5 2. Sb6†
L: 158. I. Gross 1. Ha4! Zamiana mata po Wd5†
L: 159. Th. C. Henriksen 1. Sd1. Skomplikowana gra polegająca na uwalnianiu czarnego hetmana, cały szereg duali umniejsza wartość tej kompozyeji.
L: 160. L. Tugan-Baranowski 1. Kb ! ∽ 2. Ha6! Wh6 2. He3†, b3 2. Hc3†. Nierozwiązalne po e2!
L: 161. Opdenoordt i Maas 1. Gg1 Obrona A. J. Schiffmanna, w przeprowadzeniu praca ta jest pokrewną zadaniu Schiffmana Britisch Ch. Prob. Soc. 1928 B. Ka8. Ha6, Wc5, g4, Gh2, Sd2 P: b4, e4, f2 Cz: Kd4, Hg6, Gd1, f7, Sc3 P: b5, d5, f6, f7, 2 mat. 1. Gg1!
L: 162. J. J. Hajszeryk 1. Hh8! ∽ 2. He5†, Gh2! 2. Sb5. We8! 2. Sc2. Zadanie w nowoniemieckim stylu, białe w groźbie wymuszają przesłonę Nowotnego, czarne bronią się antykrytycznemi posunięciami wieży i gońca, które w dalszej grze wywołują przesłonę Grimshaw. Bardzo charakterystyczna praca.
L: 163. M. Wróbel 1. Hg6! Dwukrotne uwolnienie Sd4.
L: 164. S. Limbach, 1. Sf6! Czarne „pickaninny".
L: 165. Dr. Palkoska 1. Gg6!!
L: 166. M. Feigl. 1. Hf7.
L: 167. L. Knotek 1. Sd6!!
L: 168 K. A. L. Kubbel. 1. Gc6! b5 2. Gf3 1. b×c6 2. Hf3! h3 2. Hg7†. Uboczne 1. Wh6!
L: 169. R. Cofman 1. Ha8 d1×e2 2. Hc4†, e3 2. Wi4† Wa1 2. Wc4† Dwukrotne związanie skoczka.
L: 170. L. Tugan-Baranowski 1 Hf1! ∽ 2. Sf4†, Sf3 2. Hd3†!
L: 171. J. Gross 1. Gf1. 2. e4, We2 2. Wc6† Wc4 2 Ke6 f×e2 2. Gg2.
L: 172. .R. Kintzig 1 Gb3 ∽ 2 We4† Gd1 2. Wa4, Gf1 2 Wh4
L: 173. A. Brill 1 Kd8 ∽ 2. He4†. Sf3 2 Ha2.
L: 174 G. Jordan 1. Wb2.
L: 175 G. J. Nietvelt 1 Sc4.
L: 176. G. J. Nietvelt 1 Hb6.

Dwa zadania o temacie białego hetmana w połączeniu z pozycją pół-związania w obronie Schiffmanna.

L: 177. Terestschenko 1 Gb3!
L: 178. Kahane 1. Gg7, uboczne rozwiązanie 1. f4†
L: 179. C. Schulz 1 Gg8.

Drukarnia „SIŁA". Warszawa, Marszałkowska 71.